

[Annette Just]

Se, det var noget andet. Det redegjorde jeg for dengang.

Men kom ikke og sig, at vi gør noget halvvejs. Vi har gjort det fuldt blæsende hele vejen. Jeg tror ikke, at der er en eneste, der har gidet åbne ørerne, der har været i tvivl om, at vi gik ind for det fredsbevarende, men ikke det freds-skabende, når vi taler FN-tropper.

Svend Aage Jensen (CD):

CD kan helt og fuldt tilslutte sig det fremsatte beslutningsforslag om at yde de udsendte danske styrker den størst mulige sikkerhed og det bedst mulige udstyr til løsning af den betydningsfulde opgave i en på alle måder ulykkelig situation på Balkan.

Ligeledes er CD enig i, at personeltilførslen til opgaven i Kroatien og Bosnien-Hercegovina øges, samt at der etableres et sanitetsberedskab, som kan udsendes med kort varsel, og derfor støtter Centrum-Demokraterne beslutningsforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, at der er mange, der stiller sig selv spørgsmålet, hvorfor dette forslag er nødvendigt, i hvert fald blandt dem, der har pårørende i det tidligere Jugoslavien, og derfor synes jeg ikke, at det er hjælpsomt, når fru Annette Just sådan lidt diffust går op og siger, at hun tror ikke på, at der ikke er en øget fare. Jeg tror, at det er med til at sprede en fornemmelse af, at her er et eller andet galt, og jeg synes lige så godt, at vi kan sige, hvad tingene drejer sig om.

Det her drejer sig om usikkerhed. Det drejer sig ikke om en konkret fare. Det drejer sig om usikkerhed, og det ved vi alle sammen er til stede i Jugoslavien og i de forslag, der har været på at prøve på at løse op for konfliktsituationen og kampene. Vi ved alle sammen, at mæglingsbestrebelse har det vanskeligt. Vi ved om den frustration, som mæglerne har haft, som man har i de internationale organisationer, og som man selvfølgelig også har blandt FN-styrkerne, og vi ved om de problemer og sammenstød af væbnet karakter, som de er vidne til og en gang imellem direkte bliver konfronteret med, og det er klart, at selvfølgelig er der en fare, og det har der været hele tiden. Det var der også, da Folketinget tog stilling i efteråret, men jeg synes, at det ville være

forkert at sprede det indtryk, at vi nu sender forstærkninger og materiel af sted, fordi der er en konkret fare.

Jeg synes derimod, at man skal holde sig til det, der er det centrale, nemlig at vi her udnytter det mandat, som FN har givet gennem resolution til at øge den militære tilstedeværelse i form af personel, men også i form af forsvarsmateriel. Det er klart, at når man ikke ved, om det ender med en forhandlingssituation og en forhandlingsaftale eller det ender med en situation, hvor man ikke kan forhandle længere, så er man nødt til at være forberedt på lidt af hvert, og det er det, vi nødvendigvis i personellens interesse er her.

Så vil jeg også gerne sige, at når hr. Svend Aage Jensby tidligere var inde på, at det var dog dejligt, at Danmark nu havde fået en rolle, som vi kunne være bekendt i FN, så tror jeg, at det er en misforståelse. Danmark har altid haft et godt omdømme i FN. Det har ikke været dér, der har været problemer, tværtimod er vi altid gået foran, når der var brug for fredsbevarende aktioner.

Det, der har været et problem en gang imellem, har måske været, at hr. Svend Aage Jensbys parti har været lidt tilbageholdende, når det gjaldt om at tage nedrustningsinitiativer, som kunne sikre freden, og det synes jeg ikke vi skal snakke om i dag, hvor det, der helt oplagt er tale om, er noget, der burde kunne forene Folketinget, nemlig ønsket om at støtte FN i et højest nødvendigt arbejde for at løse konflikterne i Jugoslavien.

Jeg kan på Det Radikale Venstres vegne helt tilslutte mig forslaget. Det er klart, at vi også hermed tager stilling til noget, hvor vi i efteråret havde problemer, fordi vi ved, at kontraktforholdene for det udsendte personel ikke er sådan på plads, som vi ville ønske, og som de bliver, når den internationale styrke er færdig i overensstemmelse med forsvarsforliget fra november.

Men vi tager til efterretning, at der dengang var et klart flertal i Folketinget, som besluttede en form for frivillighed, som vi ikke syntes var så dybtgående, som vi gerne havde set det, men som dog er en form for frivillighed, og som tager højde for, at en del af personellet kommer ud i situationer, som de ikke kunne forudse. Og vi opfatter dette som en forlængelse af den beslutning, som Folketinget traf i ef-